

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 44

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
5 Noemv. 1938

Priveliști din viață

„Memento mori”

de Gh. N. P.

„Aruncă-ți pâinea pe ape și după puțin timp o vei găsi”.

(Ecles. 11:1).

Era în noaptea de revelion (anul nou). Credincioșii unei adunări creștine serbau revelionul la picioarele Domnului Isus, marele Maestru al clădirii timpului, citind cuvântul Lui, cântând și mulțumindu-l că au trecut un an cu El. Și rugându-L să-i aibă în pază și în noul an ce vine, înoindu-le inima și viața prin curățirea tot mai mult de sgura firii vechi, animalice din ei și creșterea în omul cel nou până la înălțimea desăvârșirii fiilor lui Dumnezeu.

Dar deodată, dela uzina electrică a orașului, lumina se stinse în miezul nopții, după obiceiul țării, ca un semn de hotar între cele 2 timpuri: anul ce trecea, tras de verigile lanțului nevăzut, pe roata veșniciei și anul ce venea din zări nesfârșite.

Ca la un ordin, toți au îngenuchiat. Carnea neputincioasă parcă voia să asculte inima pământului și le șoptea că sunt mici și trecători, ca firul de pulbere ce l-a ridicat ieri vântul din țărână, așezându-l pe carul vremii; și că mâine același vânt îl va deslipi să-l așeze înapoi la matca mamă.

Luturile noastre mișcătoare simțeau cum se înfrățesc cu cel potolit. Se vedeau ca pe înălțimea unei roți în mers. Priveau înapoi drumul străbătut, cercetându-și fiecare viața ce li se desfășura pe dinainte ca o pânză de tablouri trăite și priveau înainte drumul necunoscut ce sta să-i prindă în brațe.

Ca un cuiu înroșit le sfredelea în minte întrebarea: „Oare ce va fi la anul?” Și ca un răspuns, sus-

pine și șoapte de rugă și mulțumiri lui Dumnezeu începură să se înalțe ca un fum de meritată jertfă.

Un minut ținu, par'că lung ca o veșnicie. Și lumina se reaprinse iar.

Toți s'asezară liniștiți pe scaune. Păreau atât de odihniți și fericiți, că fețele lor străluceau de-o lumină launtrică, iar razele le jucău în ochi. Iei și colo, pe umerii obrazilor, ca niște mărgăritare, luceau picuri de lacrimi fierbinti. Părea că și ele, însetate de odihnă, poposesc în drum.

Unul din acești fericiți eram și eu, deși venisem nefericit acolo. Eram transformat pentru totdeauna. Găsisem pacea ce-o cerșisem până atunci tuturor, fără a o putea găsi.

Și iată acum și firul întâmplării:

Un avocat ieșise dimineața după cumpărături în ajunul anului nou. Dar auzul îi fu atras de strigătul unui om, ce vindea Biblii:

„**Ieftin... ieftin... Citiți și veți afla gratis o mântuire veșnică. Pocăiți-vă și întoarceți-vă la Dumnezeu că vremea e aproape!**”

Voi să cumpere și el un Nou Testament. I se păru scump și voi să plece. Un domn de alături făcu semn vânzătorului și el spuse: „**Luați-l, domnule! Vi-l dau gratis, căci Domnul vă iubește mult!**”

El îi luă rușinat împreună cu un tractat supliment: „**Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeul tău**” și vărsă câțiva bani în coșul cu cărți.

Venind acasă, se așeză să răsuflă puțin pe canapea și răsfoi cărțile cumpărate. Dar le svârli plictisit pe masă și se apropie să

scrie felicitări de anul nou prietenilor.

Un gând îi străfulgeră însă mintea:

Puse pe un plic mare adresa unui bun prieten, băgă cărțile în el și o carte de vizită pe care scrisese: „**La mulți ani! Pocăiește-te, păcătosule! Victor!**”. Și-l trimise cu servitorul, spunând soției ce venise lângă el: „**Știu c'am făcut o glumă minunată. Ce-o să mai facă haz!**”

Prietenul primind și citind, răsese cu ai săi. Și în timp ce privea prin cărți, zise: „**Iată o idee bună! Hai s'o trimitem vărului meu. Să mai petrecem puțin. Tot zicea că n'are plăcere de viață. Se potrivește cu el. Se bisericise în ultimul timp și n'avea pace. Să vezi ce ochi o să mai facă el, când o vedea că-l luăm iar în balon!**”

Șterse adresa de pe plic și o puse pe-a vărului său cu cuvintele: „**Am trecut-o mai departe!**”

Scrise pe o carte de vizită: „**Ani mulți în pace. Memento mori!**” — proverb latin însemnând: „**Amințește-ți că vei muri!**”. Le puse toate la loc în plic și mi le trimise mie cu servitoarea.

Eu primii plicul, mulțumii și scoasei ce era în el. Citii felicitarea. Și cuvintele „**memento mori!**”, mă înfiorară prin inimă. Dar când citii titlul tractatului: „**Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeul tău!**”, simții că o căldură se naște în mine și crește mereu.

Dar curiozitatea mă făcu să-i citesc și cuprinsul. Seria de micimea vieții omenești în fața nesfârșitei veșnicii din care venim și în care intrăm, — trebuie să ne înfățișăm când vom da ochii cu Dumnezeu, — că toți oamenii păcătuiesc și se fac dușmani ai

(Continuare în pag. 2-a).

Farul Creștin

Foaie bisericească baptistă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VI. No. 44

5 Nov. 1938

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

*Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
In străinătate dublu.*

*Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.*

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.

Telefon 24,62 Arad

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Cu acest număr al **FARULUI** intrăm în Noemvrie, luna în care începe lupta pentru abonamentele pe 1939. E mai bine să te abonezi în Noemvrie decât în Februarie sau Martie. De aceea, cu acest număr dăm semnalul de luptă. Toți iubitorii foilor noastre să răspundă: **PREZENȚI LA DATORIE!**

*

Cu ajutorul lui Dumnezeu și cu sprijinul sutelor de frați predicatori, lucrători și membri ai bisericilor, am asigurat existența **FARULUI** săptămânal. Acum vrem să zidim cu toții pe temelii pusă. Să mai punem un etaj. Să mai adăugăm 1500 de abonamente. Câte familii baptiste sunt încă fără **FARUL**? Să pornim deci la luptă ca să-i aducem în rândul abonaților.

Nu uitați că pentru 1939 s'au adus următoarele modificări la abonamente: **FARUL CREȘTIN** pe un an 100 lei, pe un jumătate de an 60 lei. **CĂLAUZA** pe un an 20 lei, pe un jumătate de an 12 lei. **MANA ZILNICĂ** pe un an 20 lei, pe un jumătate de an 12 lei.

(Urmare din coloana III-a)

Vărul meu a rămas pe gânduri de lucrarea, care a făcut-o Dumnezeu cu mine prin felicitarea și darurile, ce în glumă mi le-a trimis, cum mirat fu și de chinurile din ultimele clipe și moartea prietenului său.

Și azi cu semnul întrebării pe buze, sade la răspântie de drumuri gânditor. Domnul să se îndure de el, să se întoarcă pe calea Sa, să găsească pacea inimii lui ca și mine.

„MEMENTO MORI”

(Urmare din pag. 1-a)

Săi, dar că toți pot fi spălați și iertați prin sângele lui Isus, care ne dă îndrăzneala să ne numim Fii ai lui Dumnezeu și să stăm lângă El fericiți pentru totdeauna.

Dela primele rânduri citite, o mare frământare începuse în mine. Și picul de pace ce mai aveam se pierduse. Deveneam tot mai turbure. La sfârșitul citirii, curgeau sudori de pe mine.

— „Vai de mine... vai de mine... ce să fac!” — mă pomenii zicând într'una, cu tâmpile strânse între mâini.

Citii puțin și în Noul Testament. Unde deschideam par'că vorbea numai de mine: că mă cred învățat, că mă încred în puterea oamenilor și caut bucuriile și fericirea în ei și în lucrurile pământești. Ba mai mult, că am păcate și sunt orb nevăzându-mi ticăloșia. Că Isus a luat și păcatele mele asupra Sa, — că fu oșândit în locul meu, murind în chinuri năprasnice pe cruce, — că am păcatele iertate prin El, singurul meu Mântuitor, ce, prin plata vieții Sale pentru răscumpărarea sufletului meu, mă înfie pe mine în El.

O mică dără de lumină se făcu în capul meu răvășit. Dar în inimă tot nu era pace. O sfredelea gândul: Cum să mă apropiu de Hristos? Și ce să fac de acum înainte pentru a ieși din mocirla păcatului? Căci mă simțeam tare slab.

Și am stat așa până seara, neputând nici să mănânc. Căutând ceva pe masă, dădui iar de trac-tat, cu pagina ultimă în față. Jos în colț, unde se pune de obicei numele tipografiei, văzui scris: „Tipărit de Asociația Creștină: „Prietenii Bibliei din strada Primăverii No. 7”.

Un îndemn mă împinse să mă duc acolo după lămuriri. Privii ceasul, căci voiam să mă duc și la serbarea revelionului la cineva ce mă invitase. Văzui că am vreme. Și am plecat.

La „Prietenii Bibliei” am fost primit foarte călduros. Mi-au dat lămuriri cu toată dragostea și ne-am adâncit astfel în cercetarea Bibliei. Iar eu sorbeam cu sete cuvintele. Dar tot n'aveam pace deplină.

Spunându-mi că serbează și ei

în acea noapte anul nou în felul lui Dumnezeu, — m'au rugat foarte prietenos să rămân la ei, ceea ce am și făcut, trecând în sala alăturată, de unde se auzeau sunetele unei melodii frumoase.

Și restul ce-a mai fost și ce-am simțit, acolo am spus la început. Dar în acea sală am înțeles bine că trebuie să mă încred cu toată îndrăzneala în Isus și în făgăduințele Sale, predându-mă Lui așa cum sunt, plin de păcat și slab, ca o oaie obosită și bolnavă, ce, strigând după păstor, se lasă luată și purtată de El în brațe până la staul, unde El o vindecă.

Mi-a fost de ajuns acum.

În alți ani sfârșeam noaptea de anul nou, trudit, cu capul greu și inima turburată. Acum eram schimbat cu totul. Mai odihnit și mai schimbat ca'n ajun.

Atunci sfârșeam anul vechiu în păcat, în beția plăcerilor și'n satisfacerea poftelor pântecului începeam pe cel nou. Treceam dintr'o mocirlă în alta.

Acum am sfârșit cu un an vechiu, dar și cu un om vechiu. Și zorile zilei răsărind, scăldau par'că în ploaie de aur o zi nouă, un an nou... dar și o viață nouă, cu un om nou, Domnul fie binecuvântat și slavă Lui că m'a trezit la timp, până nu treceam în mormânt, sau mi se împietrea inima.

„La mulți ani... la mulți ani...” răsunau pretutindeni urări pe străzi în acea dimineață. Deși nu băusem nimic în acea noapte, mergeam spre casă par'că beat. Da, beat de Duh... de sus... beat de pace și de fericire veșnică!

Urările par'că mi se adresau mie: „Mulți ani... mulți ani... să trăiești... o veșnicie!”

Vreți să știți și sfârșitul?...

Avocatul ce primise întâi Noul Testament și tractatul, muri în cursul aceluiași an, în care lumea îi urase mulți ani. Muri tot neîmpăcat cu Dumnezeu, plângând nefericit cu mâinile încleștate de fiarele patului, de groaza negrei veșnicii ce-l înghițea, pierdut pentru totdeauna. Avusese mântuirea în mână și a lăsat-o să plece „mai departe”. Harul îi deschisese lui poarta, și-a intrat altul care s'a grăbit. Iar pentru el s'a închis.

(Continuare în coloana I-a)

HUSIȚII

de L. C. Sezonov

Husiții sunt urmașii îndrăznețului și eroului ceh, Ioan Hus, din Praga, Boemia.

Viața lui Ioan Hus

El s'a născut la 1367 și și-a făcut educația la Universitatea din Praga, unde, în 1398, deveni profesor, iar în 1403, rector sau președinte. În 1402 e ordonat și ales ca păstorul capelei „Betleem”, unde începu să predice în limba cehă. Până în anul 1402, Hus se interesează mai mult de filozofie și de teologia scolastică, decât de Sfânta Scriptură. Însă scrierile reformatorului Wicliff din Anglia, ajunseră până la Praga și îi deschiseră ochii lui Ioan Hus. De atunci începu să atace și să denunțe corupția preotească, ce în scurt timp, l-a atras mulți dușmani. Intr'o biserică din apropierea orașului Praga, se pretindea din partea unor preoți, că se fac minuni chiar prin sângele lui Hristos. În 1405, Hus e ales într'o comisie care urma să meargă la fața locului și să cerceteze minunea. Hus dă pe față înșelătoria și astfel distruge faima locului.

Opoziția eclesiastică crește din zi în zi împotriva lui. În 1410 arhiepiscopul din Praga, gelos de faima lui Hus, convinge pe papa dela Roma, Alexandru al V-lea, că primejdia husită e mare, așa încât acesta publică o „bullă”, prin care oprește pe Hus să mai predice și poruncește ca toate cărțile lui Wicliff să fie arse. Hus nu se intimidă și, sprijinit de rege și de Universitate, continuă să predice Evanghelia.

Sinodul dela Constanța, Elveția, era așteptat de toată lumea și toți credeau că, prin el, se vor introduce multe reforme și îmbunătățiri în biserica romano-catolică. Împăratul Sigismund i-a promis lui Hus că, dacă va veni, nu i se va întâmpla nimic la sinod. Dar, Hus abia a sosit și a și fost arestat și aruncat în temniță. Se porni împotriva lui un proces de erezie. De două ori fu adus în fața publicului pentru a se apăra. Hus, în apărarea sa, apelează la protecția împăratului și la făgăduința dată, că nu i se va

întâmpla nimic. Împăratul, la auzul acestor cuvinte, roși de rușine, dar toate au fost înzadar. Cu tot protestul Universității și al nobililor din Praga, Hus fu condamnat la moarte, prin ardere pe rug. După ce a fost degradat și batjocorit în public, în catedrală, Hus fu dat pe mână călăilor. Pe când îl legau de

erau organizați în vreo 400 de comunități, cu aproape 200.000 membri. Dar în urma cruciatelor de distrugere și prigonire, Husiții aproape au dispărut.

S'a păstrat totuși o rămășiță. O sămânță ascunsă a crescut și a luat o mare dezvoltare sub numele de „Frații Moravi”. Intr'adevăr, pu-

ține grupuri de credincioși au o istorie atât de bogată în întâmplări și aventuri spirituale și misionare, ca gruparea „Fraților Moravi”.

Când lumea credea că existența Husiților s'a stins, ei au tăsnit cu o putere neașteptată, ca prin farmec, la o viață și o activitate misionară și astfel ajung pionierii și conducătorii misiunii în străinătate.

Un mare gol

se simte în casele și bisericile noastre. E lipsa de cărți creștinești. Tineretul nostru nu are Cuvântul lui Dumnezeu în inimă, pentru că nu-l are nici în mână. Dumnezeu însuși spune că pierim din lipsă de cunoștință. Un creștin, care nu are Biblie, e ca o corabie mănă de stânci, căci e fără busolă. Cunoște mulți tineri care vin la orașe, ca să-și caute o ocupație, dar nu aduc cu sine nici o Biblie, nici un Testament.

Părinți, voi sunteți datori să faceți educația copiilor voștri, cât mai bună! Dați-le cărți bune în mâini! O carte bună este cel mai frumos și mai de folos dar pentru un copil și pentru un tânăr.

Avem la **Depozitul de Literatură Bibliei, Testamente, Harta Palestinei, Geografia Palestinei, Viața de familie în Biblie. Puterea misiunii, și alte cărți frumoase**, care vă vor fi prietenii cei mai buni lângă lampă, în serile lungi de iarnă. Comandați-le contra ramburs dela

Depozitul de Literatură
A r a d,
Strada Fabricii 20.

Hus ars de viu

stălp, el propovăduia și îndemna pe cei din jurul lui să asculte de cuvântul lui Dumnezeu. În sfârșit, focul se aprinse și Hus rosti cu glas tare: „Isuse, Fiul lui Dumnezeu ai milă de mine”. Mult timp, se puteau prin fum și flăcări, vedea buzele lui mișcându-se și se putea auzi rugăciunea îndreptată spre Dumnezeu. După ardere, cenușa lui a fost aruncată într'un râu, ca nici pământul să nu fie pângărit de urmele ereticului.

Numărul urmașilor lui Hus crescuseră repede și se crede că, înainte de reforma protestantă dela 1517, ei

Kagawa

Apostolul veacului al 20-lea

de Traja Petru

Foarte departe de aici, cu 50 de ani în urmă, la 10 Iulie 1888, s'a născut pe țărmul unei insule dinspre soare-răsare, un copilăș slăbuț și mic, un musafir nepoftit de nimeni.

Deși parfumul grădinilor japoneze putea să fie o atmosferă prielnică pentru un mugure care aștepta să înflorească, totuși micul Kagawa n'a fost primit cu ospitalitate de pământul în care a răsărit. Astăzi este una dintre cele mai mari minuni să vorbim despre cel mai mare om al Japoniei, despre cel mai vestit reformator social din timpurile moderne, despre viața umilă, modestă, dar mare și glorioasă, inspiratoare și dumnezeiască a lui Kagawa.

„Eu însumi sunt o minune”, spune Kagawa. „Nașterea mea și sufletul meu sunt o minune. Nu trebuie deci să căutăm minunile în altă parte. Faptul că eu pot să înving păcatul în mine este o minune. Mama mea a fost o dansatoare. Părinții mei n'au fost căsătorii. Tatăl meu era un om stăpânit de poftele trupului și necredincios. Vorbind din punct de vedere omenesc, nașterea mea a fost o întâmplare; ea n'a fost dorită.

„Tatăl meu conducea departamentul unui minister. El își petrecea mai mult în capitala Cobe. În afară de soția sa a avut aici mai multe femei cu care-și petrecea viața. Viața lor morală le-a adus moartea timpurie, când eu eram numai în vârstă de patru ani”.

Așa vorbește Kagawa despre nașterea și părinții săi. După moartea părinților, el și cu o soră a lui, au fost trimiși la o moșie a lor la țară. Tatăl lui îl adoptase, pentru ca să-i poată rămâne moștenitor. Nouăsprezece sate aduceau dijme și fuseseră sub conducerea și administrarea tatălui său. El a fost crescut de soția tatălui său și de bunică-sa, ambele foarte rele. N'a fost bine venit aici, ci prea adeseaori bătut și certat; de aceea, de multe ori fugea de acasă. În felul acesta a început să iubească natura.

Înainte de 5 ani, a urmat școala primară. Pentru că a fost tratat

rău de ai lui, a trăit foarte retras și în școală. A avut un singur prieten, un fiu de arendaș care era cu doi ani mai în vârstă decât el.

El nu se juca cu ceilalți băieți, ci citea mereu. A învățat clasele lui Confucius. A găsit o pivniță la moșia dela țară, unde se aflau toate lucrurile din casa sa strămoșească și o multime de cărți. A cercetat amănunțit pivnița aceasta, unde a început să iubească mult cărțile. Când a avut 16 ani, a fost considerat ca un fel de șef al familiei și pentru că tatăl său murise, trebuia să încaseze el birurile dela cele 19 sate. Cu toate că familia era bogată, el nu avea nimic. Familia lui avea mai multe fabrici; ei fabricau culoarea indigo, apoi aveau o fabrică de zahăr. Aveau culturi întinse de orez în care el personal lucra. În timpul iernii, făcea pălării din paie de orez și lucra în fabrică, iar în timpul verii lucra la câmp. I-a plăcut mult pescuitul.

O întâmplare i-a schimbat viața din temelie. A fost acuzat că o copilă a suferit o boală foarte grea din pricina lui. Aceasta a fost cea mai grea acuzare pentru sufletul lui nevinovat. De aceea a suferit foarte mult în urma acestei grave acuzații și, în cele din urmă, a refuzat să mai mănânce. Mâncă în schimb altceeva. Fiul soției tatălui său (un frate vitreg) a risipit aproape toată averea părintească. Lăsat pe seama valurilor oceanului vieții, Kagawa, în loc să dispereze și să-și piardă cumpătul, se coborî în adâncurile firii și scoase la suprafață briliantele valoroase ale vieții.

În clipele de meditație spunea:

„O spirite al miezului nopții, strânge tu lacrimile mele într'un tub de bambo și voiu aduce ca slujbă înaintea lui Dumnezeu, lacrimile melancoliei mele. N'am nimic altceva să jertfesc pe altarul lui Dumnezeu. În loc de bani, în loc de orez, în loc de miel. Îi voiu aduce tubul meu de bambo. În el sunt adunate lacrimile pocăinței, lacrimile care au curs când sufletul meu a fost tulburat până în adâncime. Crescut un copil al lacrimilor, mi-e rușine să vin în

prezența lui Dumnezeu în lumina plină a zilei. Singur, în ascuns, în ora miezului nopții, caut fața Lui. Topește-te, o, pupilă a ochilor mei. Lasă ca lumina ochilor să curgă. Să nu ofer lui Dumnezeu viața sufletului meu? Vreau ca lacrimile mele să arunce o aromă dulce pe altar. Vreau ca ele să fie așa de limpezi ca și cristalul. Lacrimi stoarse din sufletul meu, lacrimi de disperare în a nu putea intra în prezența Sa, lacrimile înălțării mele duhovnicești, veniți fără șovăire înaintea lui Dumnezeu”.

După ce a isprăvit școala primară, a pletat de acasă și s'a înscris la liceu. Ocupația sa din pivnița casei l-a ajutat să ajungă la cunoștințele cele mai dezvoltate și să fie primul din clasă. Imoralitatea internatului l-a ținut foarte singuratec.

În această vreme s'a întâlnit cu un misionar. Ajunsese la punctul disperării în viață. Dar iată că acum, pentru prima dată în viața lui, ajunge în fața unui învățător creștin, care apoi, i-a făcut cunoștință cu doi misionari. Pe unul l-a numit prieten și tată trimis de Dumnezeu, pe al doilea sfătuitor și călăuză. El petrecea în casa lor multe zile și seri frumoase. În jurul mesei, după gustare începea de obicei discuția. Viața aceasta, cu toate problemele ce se deschid în fața ei, și Isus, singurul în stare să le rezolve, era vestit în a doua parte a programului, tuturor studenților invitați de cei doi misionari creștini. Aici a citit Kagawa pentru prima dată Biblia. Unul din americani iubea, ca și el, natura, foarte mult; ceea ce îi făcu prieteni și mai buni. Adeseori se găseau împreună pierzându-se printre coline, văi și dealuri. Sub clopotul albastru, tic-tacul eternității, îl chema la închinăciune. Capitoul sase dela Matei: „Priviți la crinii câmpului...” îl învățase pe din afară. „O, Doamne, fă-mă asemenea lui Hristos”. Da, într'adevăr dorința și năzuința lui spirituală l-a schimbat și Hristos S'a identificat cu el în viața plină de dragoste și jertfă, pe care a trăit-o și o trăiește el.

TEMEINICIA VIETII

După Sheldon, de D. Pascu

„...ca să cunoști astfel temeinicia...” (Luca 1:4).

Cei mai mulți oameni doresc să cunoască adevărurile vieții. Atât în trecut, cât și în prezent, am văzut prea multe lucruri care ne-au tulburat mintea. Lucruri, în care de multe ori ne-am pus încrederea, dar care s'au dărâmat rând pe rând. Astfel de fapte au produs desamăgiri în sufletul oamenilor. Astăzi este timpul cel mai potrivit, ca, în lumina Evangheliei, să facem un examen asupra lucrurilor care ar forma temeinicia vieții.

Isus și viața

Isus este realitatea cea mai plină de speranță pentru lume. Personalitatea lui Isus este și va fi o minune veșnică. El este minunat pentru neprihănirea vieții Sale launtrice. Nimeni n'a găsit în El nicio vină. El este speranța lumii. El cunoștea viața omului și știa să înlocuiască o viață murdară cu una nouă. Cu o viață sfântă. Dacă tu nu te împaci cu viața, încearcă să vii în legătură cu Isus. Dacă te simți greu apăsător de grijuri și dorești o pace continuă în inima ta, vino la El, căci numai El singur poate să dea odihnă. Acest lucru nu poate fi învățat la școală, din cărți. Tu trebuie să vii în legătură directă cu Isus. Și experiențele pe care le vei avea cu Isus, vor forma temeinicia vieții tale.

Viața în sine este cel mai temeinic lucru. Când Isus a stat de vorbă cu Fariseii cu mintea îngustă, le-a arătat că viața unui om prețuiește mai mult ca a unei oi. Că, dacă o oaie poate fi scoasă în ziua sabatului din fântână, cu atât mai mult un om poate fi vindecat în ziua Sabatului. El ne-a arătat că Dumnezeu se îngrijește de noi, mai mult ca de pasări și chiar perii din capul nostru sunt numărați. Dumnezeu se îngrijește de noi cu toate cele de lipsă pentru viață. Viața ne-a fost dată ca s'o folosim din plin. Și sunt atâtea lucruri în viață, pe care dacă le trăim, vor face viața noastră frumoasă.

Dumnezeu și nemurirea

Dumnezeu deasupra tuturor, este cea mai puternică realitate. Noi știm că El există, pentru că

altfel nu ne putem explica existența universului. Știința nu ne explică pe Dumnezeu, ea ni-L dovedește. Toate minunile descoperite în domeniul științei, ne vorbesc despre un creator mai mare decât omul. Dar noi, avem ceva mai mult decât mărturia științei. Isus spune: „Cine M'a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl”. El este cea mai mare personalitate a lumii, care prin viețuirea Lui, S'a ridicat deasupra tuturor muritorilor, a crezut în Dumnezeu și a învățat despre El. El n'a încercat niciodată să dovedească existența lui Dumnezeu. Tu nu încerci să cunoști compoziția unei mâncări, ci o mănânci. Dumnezeu a fost totdeauna o existență dovedită, prin crearea omului, după chipul și asemănarea Sa. La început, Dumnezeu, Cel fără de margini, Dumnezeu, pentru că în El trăim, ne mișcăm și avem ființa.

Cei mai mulți oameni trăiesc într-o frică continuă, din cauza morții ce se apropie. Oamenii ar dori să știe ce va fi dincolo de moarte. Va fi nemurire sau nu? Da, nemurirea este o realitate, pentru că Isus ne-a dovedit-o. Și pentru că El ne-a promis-o. El a promis tâlharului muribund pe cruce, că va fi cu El în rai. Dovada nemuririi este în noi. Când ne e foame, știm că este pâine care stăpără foamea. Când ne e sete, știm că este apă care stăpără setea. Pentru că sufletul nostru dorește nemurirea, ea există. Isus, care n'a mințit niciodată, a vorbit despre ea, ca despre cel mai sigur lucru. Dacă tu crezi în nemurire, sufletul tău stă pe temeiul cel mai bun.

Dragoste și prietenie

Dragostea este cel mai multumitor adevăr al vieții, pentru că Dumnezeu este dragoste. Câștigul de bani nu-ți va da mulțumirea adevărată. Cu cât e mai multumitoare dragostea soției, copiilor, prietenilor tăi, decât orice altceva? Ce poate fi mai multumitor în viață decât mânuțele drăgălate ale unui copil, în jurul gâtului, când privirea-i senină se adâncește în ochii tăi și pronunță scumpul nume: tată. Ce mulțumire mai mare îți trebuie, decât faptul că prietenia este o par-

te din viață? Prietenia celor cu care ai crescut, și care te iubesc cu devotament. Tu nu poți schimba aceste lucruri cu nimic în lume. Faptul că în viață sunt atâtea lucruri pe care nu le putem înțelege, nu trebuie să ne facă nefericiți. Veșnicia e lungă, acolo vom cunoaște toate lucrurile mai bine. Lucruri, pe care aici nu le vom putea cunoaște.

Trăiește prin lucrurile pe care le cunoști și ele te vor face fericit. Isus a spus: „Cine Imi va urma Mie, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții”. El a venit să pună pe buzele noastre cântare de bucurie în locul cântecului de jale.

La rugă...

POPA N. PETRICA

Din nou în praful umilinții,
La rugă te proșterne, frate,
Și cere 'n lumea dușmăniei,
Să vină pace și dreptate.

Din nou ridică mâini curate
Spre cerul plin de strălucire,
Să piară ura necredinții,
Să vie-o vreme de iubire.

Din nou te roagă cu credință,
Când alții vor să te doboare,
Nu te 'nfriica de norii negri,
Că 'n dosul lor s'ascunde-un Soare...

În zile grele de primejdii,
El va lucra în drumul tău,
Nainte...! fără șovăire,
Nădejdea noastră-i Dumnezeu...

La El să ne 'noim puterea,
Și forțe noi să ne-adunăm,
Să 'mvingem pe dușmanul nostru,
Din rândul nost să-l alungăm.

Acei ce biruiți se lasă,
În luptă cu ispita zilei
Răsplată 'n cer să nu aștepte,
Respinsi vor fi de Domnul milci.

Oh! câtă dușmănie, Doamne,
Mai e și azi printre popoare,
Alung-o cu totul din lume
Și ne lucrește Tu, sfânt Soare.

Alungă uraganul urii,
Ce 'n lume suflă cu putere,
Și fă ca razele iubirii,
S'aducă pace, mângâiere...

Din lumea largă

Rusia Subcarpatică vrea să rămână în cadrul republicii cehoslovace.

Ungaria și Cehoslovacia. Pretențiunile pe care le are Ungaria dela Cehoslovacia par să fie înfățișate rezolvate. Insa Cehoslovacia nu se prea împacă cu ele, fiindcă sunt prea mari. Ungaria a propus Cehoslovaciei că, dacă nu se învoiește să se facă plebiscit în ținuturile pe care ea le cere, atunci aceste cereri ale ei să fie puse în fața puterilor mari, care vor hotărî asupra lor. Cehoslovacia se învoiește la aceasta. Germania și Italia au primit această misiune de arbitraj.

Studentii din Poznan, au cerut excluderea evreilor din această universitate.

La 30 Octombrie se va restabili legătura directă de cale ferată dintre Praga și Viena, prin punerea în circulație a două trenuri accelerate.

Colonelul Lindbergh se pregătește de ocolul pământului pe calea aierului.

Italia s'a hotărît să-și retragă voluntarii de pe frontul spaniol. Zece mii de voluntari s'au imbarcat în portul Cadix spre a se înapoia în patrie.

Trupele japoneze au ocupat portul Hankeu și noui localități de pe teritoriul chinez.

Procesul d-lui Schuschnigg, fostul cancelar austriac, va începe luni, 31 Octombrie. D. Hitler l-a vizitat și a stat de vorbă cu el.

Ducele de Kent a fost numit guvernator al Australiei.

Intr'o localitate, numită Lap-leau, trăsnetul a ucis dintr'o turmă, toate oile negre, lăsând neatinse pe cele albe.

La conferința internațională a grâului, care va fi la Londra, ministrul de agricultură american, va prezenta un plan pentru stabilirea prețului internațional al grâului.

Fasolea a scăzut cu 10 mii lei la vagon.

Pleacă din Cehoslovacia 50 mii de evrei.

D. Ford, marele fabricant de automobile a spus: „Nu va mai fi războiu. Popoarele au înțeles că toate neînțelegerile dintre ele, sunt nefolositoare.”

Președintele organizației sioni-

ste din Ierusalim, a făcut o descoperire industrială. El a găsit calea de a extrage 40 la sută zahăr, din cojile de portocale.

Un nou tanc american. La New-York, este un tanc mare, prevăzut cu un post de radio, trei mitraliere, un tun antiaerian, care poate trage 180 obuze pe minut. Acest tanc poate înainta cu o viteză de 180 km. pe oră.

Teroriștii arabi din Palestina, nu încetează cu atacurile. Acum au luat o nouă tactică. Fiind urmăriți de poliția engleză, ei se re-

trag mereu pustiind totul în urma lor. Au atacat două plantații distrugând sistemul de irigație și stricând 700 portocali. La Jaffa au dat foc la mai multe clădiri evreiești și au jefuit pe arabii moderați. La Ierihon au aruncat în aer un pod. Alluba Pașa, organizatorul congresului musulmanilor, care va avea loc curând, laudă încercările arabilor de a lupta contra primejdiei sioniste și îndeamnă pe musulmani să ia parte, susținând lucrarea arabilor din Palestina.

Cea mai mare catedrală din lume se construiește în orașul Liverpool, Anglia. Pentru ridicarea acestui locaș de închinăciune s'au întrebuințat 3 milioane de cărămizi.

De folos

Pentru frații plugari avem o cartă nouă, **Ogorul nostru.** Cuprinde sfaturi cu privire la munca din câmp. Costă 30 lei.

Toate leacurile la îndemână, cuprinde diferite boale și leacurile pe care le poate orice casă procura, fără multe cheltuieli. Costă 30 lei. Comandați-le dela DEPOZITUL DE LITERATURĂ, Arad, str. Fabricii 20.

Pretul vieții omului

VECHII SPARTANI erau de părere că numai copiii sănătoși trebuie lăsați să trăiască. Copiii slabi și infirmi, erau aruncați într'un fluviu, pentru că, după părăsirea lor, ei erau o povară pentru societate. În anii secetoși sau pe timp de război, copiii noui născuți, de parte femeiască, erau uciși.

VECHII FENICIENI aduceau zeului lor Baal, jertfe umane. Statuia acestui zeu reprezenta ideea nesățului.

VECHII GRECI la serbările lor păgâne nu jertfeau numai 1000 de vite ci și un mare număr de sclavi.

VECHII ROMANI zideau de vie o fecioară la serbarea de înălgurare a unui pod nou.

VECHII EGIPTENI au jertfit la construirea canalului dela Marea Roșie, 120 mii de oameni. La marile piramide dela Gizeh, au lucrat 360 mii de sclavi legați cu lanțuri, timp de 20 ani, cărând pietre uriașe.

Asta a fost în trecut, la popoarele așa zise păgâne ori sălbatece.

Dar azi e mai bine? Viața modernă, civilizația, ne scutește azi de primejdii? Se spune că în marele război ce a trecut, din 75 milioane de soldați mobilizați, 10 milioane au fost uciși, 5 milioane mutilați, 15 milioane răniți, 10 milioane prizonieri, 5 milioane văduve, 9 milioane orfani, 10 milioane rămași fără adăpost.

PENTRU PLUGARI

PENTRU SUSTINEREA prețului la grâu, statul a cumpărat până acum prin cooperative, peste 36 mii vagoane de grâu.

ARATURA DE VARĂ și cea de toamnă ne pun la adăpost de secetele din primăvară.

PLANTAȚIUNILE de toamnă sunt cele mai bune. Plantați pomii roditori acum în toamnă, căci pomul plantat acum în toamnă, până la începutul lui Aprilie se prinde și nu-i mai pasă de secetă.

PACHETUL DE BUMBAC obișnuit, se vinde la București cu 700 lei, iar bumbacul românesc cu 150—180 lei kgr.

GRAUL se vinde la Brăila cu 38 mii lei vagonul. La Galați la fel.

PORUMBUL „dinte de cal”, se vinde la Brăila cu 36.500 lei vagonul, iar porumbul de Dunăre, cu 30.500 lei vagonul. La Galați cu 34 mii, iar la Constanța cu 35 mii vagonul.

TALPA DE GHETE și de opinci se vinde cu 140—170 lei kgr.

**Harta pământului sfânt,
Palestina,**

se găsește de vânzare cu 100 Lei
bucata

**Comandați-o contra ram-
burs dela**

**„Depozitul
de literatură”**

Arad, Str. Fabricii 20.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

SERBAREA SOCIETĂȚII FEMEILOR în Topa Mică. Cu această ocazie s'a ținut cununia fr. S. Chiorean cu sora A. Cioban. Actul cununiei a fost îndeplinit de fr. Gh. Cocuș.

ZIUA TOAMNEI și a mulțumirii s'a sărbătorit într'un cadru înălțător, în biserica din Brăila. Programul a fost împodobit cu cântări, poezii și cuvântări. Din colecta dela această serbare s'a dat în fondul pentru săraci.

BIS. BAPTISTĂ din Pecica, jud. Arad, a a-

DELA UNIUNE

Aproape trei sute de biserici baptiste ne-au trimis declarații pentru a fi înaintate Onor. Ministerului Cultelor și Artelor, în legătură cu decizia Nr. 26.208-938. Astfel noi știm gândul unei mari părți din frățietate și avem o temelie pe care să lucrăm. Rugăm restul bisericilor să se grăbească să ne trimită părerea lor urgent. Să scrie ceea ce ei cred de bine. Să iscălească declarațiile cât mai mulți și să ni le trimită URGENT, în două exemplare.

Se apropie anul nou și o mare parte din biserici n'au trimis nici un ajutor pentru Uniunea Baptistă. Dărnicia aceasta e din dragoste, și de bună voie. Rugăm însă, bisericile să nu uite lucrarea Uniunii.

TOATE încasările Uniunii se publică în FARUL, dar pe rând. De aceea frații să aibă răbdare.

RECUNOAȘTEM CU MULȚUMIRE primirea următoarelor sume pentru Uniune: Bis. Anina, prin fr. Craiovean, 300 lei. Bis. Berliște, Caraș, 70 lei. Trăilă Lungu, 40 lei. Bis. Sălcina de sus, Turda, 100 lei. Bis. Satu-Nou, Ismail, 100 lei. Bis. Greoni, Caraș, 20 lei. Bis. Sasca Montană, 360 lei. Bis. Budur, Cetatea Albă, 225 lei. Bis. Sărăriu, Cetatea Albă, 115 lei. Bis. Petnic, Severin, 445 lei. Pavel Borcean, Cărbunari, 100 lei. N. Petrescu, Cioara, 200 lei. Bis. Bata, Severin, 150 lei. Bis. Poreciu, Sălaj, 600 lei. Bis. Mada, Hunedoara, 192 lei. Bis. Geoagiul de jos, Hunedoara, 73 lei. Bis. Mănăstur, Cluj, 500 lei. Bis. Ciornăhuzi, Vîlniciora și Zaharicești, 358 lei. Bis. Șușca, Caraș, 241 lei. Bis. Gărbău, Cluj, 150 lei. N. Stoica, Făgăraș, 50 lei. Inăraș Valeriu, Găbud, Turda, 50 lei. N. Bîschin, Gura Răului, Sibiu, 260 lei. Bis. Negoi, Hațeg, 130 lei. Bis. Zahareanca, Orhei, 140 lei. Bis. Stoborăști, Teleorman, 135 lei. Bis. Prințepes, Elena, 172 lei. (Vă urma). Casier: N. Oncu, str. Blanduziei 4, Arad.

vut în 9 Oct., un frumos botez cu 10 persoane, care au mărturisit pe Domnul. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. Imbroane A., ajutat de fr. Opșitar. Au luat parte o mulțime de ascultători. Au cântat corul și muzica din loc, conduse de fr. S. Sărbu.

IN TULCA, jud. Bihor, s'a ținut cununia religioasă a fr. Mogoș Gh. cu sora M. Vighican. Actul căsătoriei a fost oficiat de fr. Bora Ioan, ajutat de fr. Borha Mihai.

IN RACHITOVA, s'a încheiat căsătoria fr. S. Sabin cu sora I. Tănășia, de către frații Cornea și Iustin. Mai multe surori din Băușarul de jos, au împodobit serbarea cu poezii.

TINERETUL DIN FLOREȘTI, jud. Sorocea, împreună cu întreaga biserică, a sărbătorit „ziua mulțumirii” în 23 Oct. Programul a fost împodobit cu poezii, cântări și dialoguri conduse de fr. seminarist I. Slobociov. Textul din care s'a vorbit a fost dela 1 Ioan 2:12-15. Serviciul s'a încheiat cu o rugăciune pentru M. Sa Regele Carol și pentru țara noastră frumoasă și bogată.

IN HAȚEGNALAȚ, copilul fratelui Gh. Neiconi a trecut la cele veșnice. Serviciul a fost săvârșit de fr. Cornea. S'a citit din Apoc. 22:1-7.

BISERICA BAPTISTĂ din Segarcea din Vale, jud. Teleorman, mulțumește acelor frați care au binevoit să-și trimită obolul pentru zidirea casei lor de rugăciune, și roagă din nou pe frații cu inimă largă, să contribuie la terminarea locașului de închinăciune, trimițând da-

Dela Societatea Misionară Baptistă

PENTRU MIȘIUNEA ÎN STRĂINĂȚE s'au primit: Bis. Calafindești, 172 lei. Bis. Șirna, 100 lei. Șc. Duminecălă, Șirja, 20 lei. Soc. Femeilor, Șirja, 100 lei. Fam. Cicortas, București, 300 lei. Șc. Duminecălă Basarab, București, 200 lei. Cure Simion, seminarist, 100 lei. Paveluc, București, 50 lei. Bis. Lescovița, Caraș, 70 lei. Bis. Ucuriș, 100 lei. Bis. Unirea, 130 lei. Bis. Mărgău, Cluj, 150 lei. Casier: L. L. Sezonov, str. Berzei 29, București 2.

PENTRU MIȘIUNEA ÎN ȚARA s'au primit: Bis. Hălchiu, 140 lei. Bis. Socol, Caraș, 90 lei. Struhac Alexei, 50 lei. Tigai Tim., Caplani, Cetatea Albă, 50 lei. Bis. Banea, 50 lei. Mihailescu Trofim, Cetatea Albă, 50 lei. Lușaciu I., 70 lei. Bis. Galați, Făgăraș, 50 lei. Bis. Cuza-Vodă, Lăpușna, 96 lei. Fam. Petrescu, Cioara-Doicești, 350 lei. Casier: L. L. Sezonov, str. Berzei 29, București 2.

rul lor la adresa: Gheorghe M. Cristea, Segarcea din Vale, jud. Teleorman.

S'A ȚINUT CĂSĂTORIA religioasă a fr. I. Fuciu cu sora P. Paidola, din Pârvoava, de către fr. Iefta Romănu, ajutat de fr. S. Trica și P. Paidola. Au luat parte frați din 14 comune.

IN BISERICA din Brașov, a avut loc o frumoasă serbare cu un botez de câteva suflete, care s'au predat Domnului. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. V. Iaru. S'a vorbit din Faptele 8:26, de către fr. Ghindea. Seara a urmat serbarea tinerețului, împodobit cu poezii, cântări și corul local, condus de sora M. Bulzan.

O ORGA NOUĂ, cu patru registre, cu ton frumos, se află de vânzare, cu prețul de 40 mii lei, bani gata, la Molnar Carol, Timișoara, str. Romulus 13.

S'A ȚINUT CUNUNIA religioasă a fr. Jitaru Gheorghe, absolvent al Seminarului Teologic din București, și a sorei Zabolotchi, la 23 Oct. Actul cununiei a fost îndeplinit de fr. B. Bușilă.

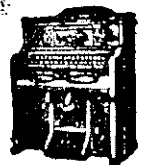
FRĂȚI DIN CIULA și Răchitova, au avut o mare bucurie la un botez cu 3 suflete în apa Hațegului, îndeplinit de fr. Cornea. Punerea mâinilor a fost ținută de fr. Iustin din Râu de Mori.

O posibilitate

Publicul din ARAD și jur, desigur că va înregistra din nou cu mare satisfacție știrea ce o lansăm prin ziarul nostru, anume că popularul comerciant român ILIE MOTIU din ARAD (Piața A. Iancu, colț cu str. Meșianu) acum în mijlocul sezonului de toamnă s'a decis asupra faptului, că din toate mărfurile ce le are în depozit (textilă, mătăsuri, lîngerii, stofe) pentru Doamne și Domni acordă 10% rabat atît cumpărătorilor cu numerar cît și celor cu libele dela „INLESNIREA” și „CONSUM”.

Interesul ce-l poartă acest comerciant român cinstit, se resimte din toate inițiativele, ce și până acum au fost binevătute de toată lumea.

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la**

**Francisc
K e c s k é s**

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16.

FAPTE, PILDE și IDEI

Strada lui Isus

Intr'un vechiu oraș în China, membrii unei biserici baptiste erau necăjiți din cauza lipsei de respect față de ziua Domnului. Ei își închideau prăvăliile Duminică, dar numărul lor era mic. Au mers înaintea Domnului în rugăciune plină de râvnă. Răspunsul Lui la rugăciunea lor a fost o însărcinare aproape neînchipuit de mare, pentru o minte mărginită omenescă: „Căștiți la Hristos pe toți comercianții de pe strada bisericii voastre și atunci, acest grup de prăvălii închise vor sta ca o mărturie vie pentru Domnul nostru și mesajul Său”. La început, credința lor a fost mică. Păstorul i-a îndemnat să înceapă această lucrare mare, până nu vor avea credință destulă să o pot face, dacă îl vor lăsa pe Hristos să lucreze prin ei. Zi de zi s'au rugat Domnului pentru credință. Dumnezeu a răspuns rugăciunilor lor și le-a dat putere să alunge orice frică și îndoială și să creadă că El se îngrijește de această mare lucrare, mai mult decât pot face ei. Incredzători, ei au plecat liniștiți, din casă în casă, lucrând pentru Hristos. În trei luni de zile, mult mai repede decât ar fi crezut ei, acei comercianți au găsit în Hristos ca Mântuitorul, Domnul și învățătorul lor. Plini de bucurie, și-au închis prăvăliile și s'au unit cu tovarășii lor ca să petreacă ziua Domnului în rugăciune și închinăciune. Străinii, trecând Duminică pe această stradă, aproape de centrul orașului, se întreabă firește, pentru ce sunt închise aceste prăvălii. Răspunsul îl primise delă nimirea acestei străzi: „Strada lui Isus”. Și mulți găsesc biserica baptistă, pentru că ea se află pe „Strada lui Isus”.

Făcând bine în ziua Domnului

Membrii unei biserici baptiste din Cuba, plini de credință, au primit porunca Domnului cu privire la felul cum să cheltuiască timpul din ziua Domnului.

„La opt ore duminică”, scrie pe programul misionar al bisericii, „ne întâlnim la biserică pentru oră de rugăciune. La ora 10, treisprezece grupe misionare ale școlărilor duminicale pleacă împreună cu învățătorii lor, în diferitele locuri ale orașului, pentru misiune. După masă, la ora 1 și jumătate, cu toții se adună din nou la școala duminicală. Iar la ora 8 seara, fiecare e înapoi în biserică pentru un mare serviciu de evanghelizare”.

Trei servicii divine în biserică și treisprezece servicii misionare, făcute toate într-o singură zi a duminicii, de membrii unei singure biserici!

Această listă arată, că, ușile acestei biserici sunt deschise pentru închinăciune

și serviciu de evanghelizare, cel puțin 5 ore în fiecare Duminică.

O astfel de lucrare, de a face bine în ziua sabbatului, este de sigur îngăduit de lege.

Omul mijlocitor

În timpul retragerii forțelor aliate, după bătălia de la Mons, în August, 1914, un ofițer francez căzu rănit pe front în tranșeele franceze. Bombele dușmane arseră totul în jurul lui și el sta acolo fără niciun ajutor. Văzând primejdia în care se afla, un soldat de rând ieșind din tranșeu, îi legă rănilor cum putu mai bine și-l culcă jos îndărătul lui. Apoi îi șopti în urechi: „Nu te teme, Eu stau între d-ta și gloanțe. Ele mă vor atinge pe mine mai întâi”.

Noi avem un Mijlocitor, Omul Isus Hristos, care a primit plata păcatelor noastre în corpul Său și care mijlocește pentru noi în ceruri.

O răsbunare ciudată

O tânără fată creștină din Sud America, fu prinsă într-o pădure, de un dușman mare al tatălui ei, care îi tăie amândouă mâinile. Mulți ani trecură și închiseră rănilor sărmanei fete.

Într-o zi sosi la ușa tatălui ei un cerșetor care cerea milă. Fata recunoscu în el pe omul, care i-a tăiat mâinile și porunci servitorului să-i aducă pâine și lapte. Apoi îl pofti să stea să mănânce. După ce cerșetorul termină masa, fata aruncă jos ștergarul, care acoperea vederii brațele ei ciuntite și ridicându-le în sus, strigă: „Eu m'am răsbunat”. Ce răsbunare măreață! Domnul spune: „Dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce”.

Curentul apei

Apa mărilor, a oceanelor și a lacurilor mari, la un timp anumit al zilei se ridică, crește, pentru că peste câteva ceasuri să revie în matca-i obișnuită. Această mișcare a apei se numește flux și reflux.

Un om a ucis pe un altul, înecându-l în apă și-l lăsă acolo. A treia zi, corpul fu pescuit chiar în fața cabinei ucigașului. Chinuit de conștiință, acesta se prezentă singur la poliție și strigă: „O, da, știu, îi cunosc. Fluxul apei, a făcut acest lucru, fluxul apei”. Curentul apei a descoperit nelegiuirea lui. Dumnezeu, spune că nu este nimic faptă bună sau rea, care să rămână acoperită. Toate vor ieși la lumină, ca undelemnul la suprafața apei.

Mândru de rege și fără

Un predicator creștin întreabă odată un grup de soldați, dacă le e rușine să poarte

pe uniformă lor semnul regelui și al țării. Răspunsul fu un cor de: „Nu”. El întreabă mai departe: „Dar de Isus vă e rușine?” Urmă o tăcere adâncă, numai unul răspunde: „Nu, domnule. Pentru că El este Mântuitorul meu”.

Pavel spune: „Eu nu mă rușinez de Evanghelia lui Hristos”. Iar Domnul Isus însuși spune că de cel ce se va rușina de El și de Cuvântul Lui, și El se va rușina înaintea Tatălui și a îngerilor Lui, în ceruri.

Rugăciunea și fapta

Un credincios se tot ruga lui Dumnezeu pentru niște oameni săraci și cerea să le trimită hrana de care aveau nevoie.

Băiatul credinciosului, care auzise pe tatăl său rugându-se, îi spuse într-o zi:

— Tată, să fiu în locul D-tale, aș răspunde eu la rugăciunea D-tale.

— Cum? Ce vrei să zici?

— Iată cum. Aș scoate din hambare grâu, făină, cartofi, ș. a., le-aș pune într-o căruță, le-aș duce și le-aș da nevoiașilor aceluia pentru care te rogi.

Rugăciunea laolaltă

Un creștin fu întrebat de un necredincios de ce se roagă el împreună cu alți credincioși, că ar fi mai bine să se roage singur. Creștinul răspunde: „Un cărbune aprins care ar arde singur s'ar stinge repede; mai mulți cărbuni la un loc ard înșă cu putere. Iată de ce mă rog împreună cu alții”.

În lume, dar nu ca lumea

Un creștin spunea unui prieten că el nu înțelege vorbele Mântuitorului, că „ucenicii Săi sunt în lume, dar nu sunt din lume” (Ioan 17). Atunci, prietenul său, mai înaintat în priceperea Cuvântului lui Dumnezeu, i-a răspuns: „Cu credincioșii care sunt în lume se petrece același lucru care se petrece cu peștii din apa mărilor: apa mării e sărată, totuși peștii nu sunt sărați. Așa și credincioșii: ei trăiesc în lume, dar nu sunt ca lumea, adică nu iubesc păcatul și nu se lasă stăpâniți de păcat”.

Fiecare biserică baptistă trebuie să aibă un registru nou pentru înregistrarea membrilor.

Prețul unui registru este 120 L. Pentru cei ce comandă mai mult de trei buc. se dau cu 100 Lei buc.

Comandați-le cât mai urgent dela

**„Depozitul de literatură”
Arad, str. Fabricii 20.**